

עבודה זרה מו

העכו"ם העובדים:

את ההרים ואת הגבעות	ואת הזרעים ואת הירקות
הן מותרין ועובדיהן בסייף	הן אסורין ועובדיהן בסייף
	זרעים וירקות- אילן שנטעו ולבסוף עבדו – אסור – וכו' יוסי בר' יהודה
	הוכחה: דקתני דומיא דהר, מה הר שלא נטעו מתחלה לכך, אף האי נמי שלא נטעו מתחלה לכך

אבני הר שנדלדלו

מותרות כהר, מה הר שאין בו תפיסת ידי אדם ומותר, אף הני שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותרין. <u>קושי</u>: מה להר שכן מחובר? <u>תירוץ 1</u>: הצד השווה: <table border="1"> <tr> <td>הר</td> <td>בהמה</td> </tr> <tr> <td>מחובר ולא בעל חיים</td> <td>אינו מחובר ובעל חיים</td> </tr> <tr> <td colspan="2">הצד השווה שבהן - שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר</td> </tr> </table> <u>קושי</u>: מה להצד השווה שבהן שכן לא נשתנו מבריות! <u>תירוץ 2</u>: אלא אתיא מבהמה בעלת מום ומהר; ואי נמי, מבהמה תמה ומאילו יבש (נשתנו מבריות)	הר	בהמה	מחובר ולא בעל חיים	אינו מחובר ובעל חיים	הצד השווה שבהן - שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר		אסורות להכי כתיב עק' תעקבן ותעצת תתעצבן, דאע"ג דאתיא מדינא להיתרא, לא תתיא
הר	בהמה						
מחובר ולא בעל חיים	אינו מחובר ובעל חיים						
הצד השווה שבהן - שאין בהן תפיסת ידי אדם ומותר							

נסיון להוכיח מי אמר מה :

ביצה – אין בה מעשה ידי אדם, **זקף את הביצה** – יש בה תפיסת אדם

שאלת בני חייא

ניסיון 1 (נדחה) <u>זקף ביצה להשתחוות לה</u> <u>והשתחוה לה</u> <u>זקיפתה הוי מעשה אי לא</u> <u>הוי מעשה?</u> <u>דיוק:</u> אבל לא זקף לא אסור כי אין בה תפיסת ידי אדם)	ניסיון 2 - דהשתחוה לה אף על גב דלא זקפה אסורה <u>זקף ביצה להשתחוות לה ולא השתחוה לה</u> <u>קושי:</u> ולמאן? • אי למאן דאמר: עבודת כוכבים של ישראל אסורה מיד, אסורה! • אי למאן דאמר: עד שתיעבד, הא לא פלחה! <u>תירוץ:</u> לא צריכא, כגון שזקף ביצה להשתחוות לה ולא השתחוה <u>לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה</u>, כי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל: ישראל שזקף לבינה להשתחוות לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה - אסורה, וקא מיבעיא ליה: לבינה הוא דמינכרא זקיפתה, אבל ביצה לא, או דלמא לא שנא? תיקו.
---	---

שאלה: בעי רמי בר חמא: המשתחוה להר, אבניו מהו למזבח?

יש איסור נעבד במחובר אצל גבוה, או אין נעבד במחובר אצל גבוה?

מכשירי קרבן כקרבן דמו או לא?

תשובה: אמר רבא: ק"ו, ומה אתנן שמותר בתלוש להדיוט - אסור במחובר לגבוה, דכתיב: *לֹא תֵבֵא אִתְּךָן זֶנֶה וְאַחֲרֵי כֵלָּה בֵּית ה' אֵלֶיךָ*, לא שנה תלוש ולא שנה במחובר,

נעבד שאסור בתלוש להדיוט - אינו דין שאסור במחובר לגבוה.

דחיית התשובה: א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרבא: או חילוף, ומה נעבד שאסור
 בבתלוש אצל הדיוט - **מותר במחובר לגבוה**, שנא': **אלהיהם** **על ההרים** - ולא ההרים
 אלהיהם, לא שנא להדיוט ולא שנא לגבוה,

אתנן שמותר בתלוש להדיוט - אינו דין שמותר במחובר לגבוה,

וואי משום **בית ה' אלהים** (לדרוש בית שהוא אתנן שמחובר אסור), מיבעי ליה לכדתניא : **בית ה' אלהים** - פרט לפרה שאינה באה לבית, דברי ר"א, וחכ"א: לרבות את הריקועים!

קושי על הדחייה: א"ל: אנא קאמינא לחומרא ואת אמרת לקולא, קולא וחומרא - לחומרא פרכינן.